

2. Convertit Pra. in Fut. ad
 processit aliquid Fut. et el. saltem
 non processit Praes.

8. Qto ex Fut. facit Praes.
 hē - seq. Daghes. Sed ante R
 hē +

9. Accentum vō ab ultima
 ad penult. retrahit ut plurimū
 in Fut. 3 Per. sing. uniusq.
 gen. p̄m̄ in verbis QRS.
 Y. et dupl. Y.

כלב

De his supra dictum est: Con-
 nate punctu est: Cum litteris
 scevatis accipiunt dnti prater
 scevot. יי, יי, in dexte.
 ra. Excipe ditione אלהים.
 nam sit Elilio et accipiunt
 dnti ditione in D. Ante Mo.
 noyll. hnt ut plur. + ante
 hntes punctu raptu accipiunt dnti
 sine.

Regulariter non patiunt
 pot se T denotatōnem, sed
 tollunt + syncopen, et que
 punctum sibi usurpant sc. -
 seq. Daghes vel + si sequens
 respicit Daghes.

h recipit + cum iungitur
 ditioni hnti accendit in penult.
 tima.

CAPUT III

De litteris
 vocal^{ibus} et con-
 sonantib.

Pro Vocalib. Massoretha in-
 venire. Nova methodus, qua
 recentiores aliqui ut antiqui-
 simam propugnant sex lita-
 pro Vocal. hē.

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח
a	e	i	ou	he	a		

- Tidem consonantes sic pro-
 nuntiant
- ב ut b, numquam u
- ג ut in rege, regalis
- ז ut zeta Grac.
- ח ut XI Grac.
- פ ut phi Grac.
- ש ut duplex ss.
- ת ut theta Grac.

Novam rationem sine pun-
 ctis legendi duplici regula abstr-

1. Quoties consonans aliam
 consonantem sequitur immedi-
 te et in eadem voce inter ut
 que supplenda est vocalis; in
 voce כל uno vocalis supplenda
 est. duce in כלל. Quae autem

vocalis supplenda est? hoc se-
 quens regula docet

Inter duas consonantes sup-
 plenda est vocalis auxiliariis con-
 sonantis prioris.

Et ea dicitur auxiliariis, quae
 consonantem proxime sequitur
 in suo noē artificiali. Sic I in
 suo nomine post consonantem
 sequitur י, ו et ו sequitur א,
 א et ו sequitur, etc. et haec voca-
 les in casu proposito supplenda

Juxta has regulas sic legitur
 Cap. 1. Gen. fragmentum sequens

בראשית ברא אלהים את
 at Aleim bera Berassith
 השמים ואת הארץ
 coeres ovath Esimim
 והארץ היתה תהו ובהו
 vubeou theou eithe oueareu
 ותשך על פני תהום ורוח
 euvou theoum pheni al oueviph
 אלהים מרפת על פני
 pheni al merephim Aleim
 התיים
 emim.

Eadem methodo legunt
 etiam sine punctis para-
 phrasim Chaldaicam, et
 versionem Syriacam, et Sa-
 maritanam.

DE ACCEN- TIBUS.

Diximus libro I de precipuis accentib. a Masorethis excogitatis, e quibus nova Methodus non curas remque uilem studiis Hebraicis prastaturum dicunt, qui hinc interpunctionum notulis nostras uulgatas substitueret, puncta, uirgulae, paranteses, puncta admiratiua, interrogatiua, quorum defectu intrigatio euadit lib. Hebr. interpretatio.

Quoad rethem accentuum ha sunt regulae. In omnib. uerbis, siue nominum siue uerborum accensus Grammaticus qui auit Syllabam, ultimam perperuo occupat exceptis sequentibus uerbis in quib. penultimam occupat.

I. In omnib. nominib. et uerbis que habent Segol in ultima uel loco: ob gutt. ^{lem} quando nimirum ultima uel penult. est פּ uel ע. רַעֲיוֹת, רַעֲיוֹת, רַעֲיוֹת, excipe si ult. Themas est הּ, ut מוֹשֶׁה מוֹשֶׁה, בְּנֵה, adificari, nisi forte sequatur syll. Monosyl. aut Nihil

II. In omnib. nominib. que hñs ך uel - ante mobile, ut sunt omnia dualia מֵימִים, מַלְאָכִים.

III. In nominib. que desinunt in ך proced. Chirik si penult. fuerit Cholem uel Segol ut חֲלִי, חֲלִי, infirmitas.

IV. In uerbis. que terminant in Surek proced. הּ, ut בָּרַח, בָּרַח, curas.

V. In 2 Pers. Sing. Mas. Præs. et 1 Pers. com. gen. Præs. uerborum numeri. מִסְרַת; nisi forte adsit You conueniunt, ut supra diximus.

VI. In Præs. 3. pl. uel 3 sing. Joem. uerb. quiere. uel duplices. אִוּ עַ, ut בָּנָה, intellexit. בָּנָה, intellexit Jam. סָבַר, circ. uoluerunt. סָבַר, circ. uoluerunt.

VII. In 3 Præs. quando sequitur dictio monosyllaba, uel alia hñs accentu in penult. עֵיַר, בְּנֵה, adificans ciuitatem. לֵילָה, קָרָא, uoca uit nocrem. לֵדָר, seruat in Post. uerb. quiesc. לֵה, עֵיַר, בְּנֵה, adificans ciuit.

VIII. In 2. Pl. gen. Jam. Imp. מִסְרַת, מִסְרַת, tradite. Et 2. et 3. Pl. gen. Jam. Fur. מִסְרַת, מִסְרַת.

traditis uel tradent. IX. In Conjug. Hiphil in 3. Pl. Præs. et 3. Sing. Gen. Jam. In pl. Masc. et sing. Jam. Imp.

הִמְסִירוּ, הִמְסִירוּ, הִמְסִירוּ, הִמְסִירוּ.

X. In Præs. 3. Pers. Pl. quando propter pauca uertitur Seua in penult. longu. הִמְסִירוּ, uoluerunt pro הִמְסִירוּ. Idem. dicat de 3 Sing. Jam. gen. לְמַדָּה, לְמַדָּה.

XI. In 2 Sing. Joem. et 2 et 3 Pl. Masc. ך Hiphil in Fur. מִסְרִי, מִסְרִי, מִסְרִי, מִסְרִי.

XII. In adfixis nominib. cũ adfixum est נוּ, בְּרַנּוּ, uerbum nñam. uel affixum est הּ uel הּ proced. Iud. דְּבַרְיָה, uerba sua דְּבַרְיָה, uerba ejus.

XIII. In uerbis accensu est in penult. cum affixis הּ, נִי, נִי, נִי, נִי. מִסְרַת, מִסְרַת, tradet eum. מִסְרַת, מִסְרַת, מִסְרַת, מִסְרַת.

XIV. In omnib. hñsba Paucha suffuratum, licet hoc - non facit proprie syllabam distinctam a proced.

XV. In reliquis omnib. tam nominib. quam uerbis accensu Grammaticus collatur in ultima.

qua nara gemina sunt,
quocumq. terminentur modo

III. Adjectiva sunt haec
adjectiva, Participia, Pronom.
imo et verba, nam verba ge-
nu quoque habent.

Nam animalium, qua
sub se utrumque sexum com-
plectuntur quocumque mo-
do terminentur sunt ge-
neris communis קָרָן
 בֵּוֹן , קָרָן ius. neutro
carent tibi. Aliquando per
Masc. afferunt, frequenti-
us p. Jam.

§. II.

Numerus.

Pluralis in Masc. fit a sing.
addito ים . מַלְכִים , Rex. מַלְכֵי , Re-
ges. Masculina desinentia in יל
in Plural. omittunt ל , et desinunt
quoque in ים . אָגְרִים ager, אָגְרֵי
agri.

Jam. que desinunt in יל mu-
tant ל in ל . בָּנָה , bona,
 בָּנָה bona. Quae desinunt
in ל habent ל si praecedit
Sogol אָרְצֵי , arcus אָרְצֵי .
si praecedit Chirik aut ל inuen-

tur ultima syllaba in ל
 אָרְצֵי , Sulphur, אָרְצֵי .
Nomina metationum, et
liquorum, et alia non pauca
carent Plur. Contra caree
Sing. אָרְצֵי vita, אָרְצֵי .
Iuue-tus. אָרְצֵי . Singuli.
lar.

Quaedam in Singulari hinc
terminat. Masc. in Plur. Jam.
ut אָבִי Pater, אָבִים , Patres.
Contra אָרְצֵי columba, אָרְצֵי .
Quaedam Pl. utramq. termina-
tionem hinc. אָרְצֵי et אָרְצֵי .
vel אָרְצֵי ossa, אָרְצֵי exen-
cibus, אָרְצֵי , vel אָרְצֵי .
 אָרְצֵי , oratio אָרְצֵי .
Quae desinunt in ל . Chaldaei:
ca sunt. אָרְצֵי , Agger pro
 אָרְצֵי .

Pluralia masc. in ים non
raro illud Jod amittunt, ut
Pl. Jam. in ל amittunt ל .
et a Singul. vix discerni pos-
sunt. id factum putamus ama-
nendum invidia, cui causam
dedisse videtur punctio Maseo.
rethica: cum enim dua illa lit-
tera quiescerent in Chirik et Des-
lem, tanquam inutiles expun-
cta sunt. Ergo in his casibus
loci existentia discerni debet.

vox singularis sit vel Pluralis.
Qualem num adserunt Gram-
matici omnes qui non differ a Plur-
tali literis, sed sola punctatione, nam
Plur. desinit in ים , Dualis ים . Nova
Methodus dualia repudiat et loci exi-
gentia binarium num a Pl. distinguit
sic Gen. xlv. 22. Dedit Joseph vici-
culque Fratrurn vesces mutatorum
ar (quot dedit? duas. unde eruitur
quia sequitur: Fratri vero suo ure-
rimo quinque vesces. Cum haec exp-
marur num quinarium manifeste colligi-
num illud pl. duali ee, unde vertit
S. Hieronymus: Singulis quoque pro-
ferri iussit binas selas.

Similiter Duale distinguit Nova Me-
thodus, ubi Pl. et eorum rerum, que
sunt nara vel arte duplices, vel quan-
non expresso no Pl. ponitur, nam tibi
non semper more nostro dicunt, duas
ar, duo talenta, duo milia, sed ubi
Dualem exprimendum est, omittunt voce
 אָרְצֵי , duo, et plu. solo exprimunt
Dies, talenta, milia.

§. III.

De variis nominum formis
ac speciebus.

I. Alia sunt propria, alia appella-
Et propria, ut Abraham, carent no Pl.

regimine Genitivi, pronominis
asuo, et il demonstrat.

II. Alia sunt substantiva, alia
adjectiva. Et adjectiva vnt ca dia,
qua de Mas. moveri possunt in
Fam. per adjectione littera \aleph p^{re}
cedente Namelz cum aacneu in
ultima, ut supra dictu est \aleph \aleph \aleph ,
Rex \aleph \aleph \aleph Regina. Porro littera
 \aleph sapissime mutatur in \aleph ; quod
contingit p^{ri}m in Fam. forma:
tis a Mas. in \aleph \aleph \aleph Hebraei,
 \aleph \aleph \aleph , et \aleph \aleph \aleph Hebraei

III. Comparativis et Superlativis
carent, eaque exprimunt p^{ri}m per
duas p^{ar}tes \aleph \aleph , et \aleph \aleph , ut di:
ximus alias, et dicitur in Synop^{si}

IV. Alia sunt Primitiva, alia
Possessiva. \aleph \aleph , \aleph \aleph , luminare.

V. Alia perfecta sunt, que
o^mnⁱ radice sua litteras conservant.
alia imperfecta, que unam aut
alteram litteram amittunt. \aleph \aleph ,
plannare. \aleph \aleph \aleph planna.

VI. Alia sunt simplicia, ut
 \aleph \aleph ; alia composita, et hac, ut plu:
rimum, propria sunt. \aleph \aleph \aleph
Melchisedech.

VII. Alia denique sunt numero:
lia, et hac vel Cardinalia vel ordi:
nalia, de quib. §. sequenti

De nominibus nume:
ralibus, et p^{ri}m^o de
Cardinalibus

Tria hac nom^{ina} hnt propria. I.
Masculina usque ad decem ter:
minationem hnt Fam. et e con:
trario Fam. habent terminat.
Mas. paucis exceptis. II. Sin:
gularia jungi possunt substan:
tivis numeri Pl. et e contra; dici:
musque \aleph \aleph \aleph , anni
quingue. et \aleph \aleph \aleph ,
quingenta annis. III. quod

numeri minores proponuntur
majoribus: sicut \aleph \aleph postquam
genit^{iv} hnto septem annos,
et octingentis annis. Gen. v.

Nomina Cardinalium

	Gen. masc.	Gen. neuter.
In regim.		In stat. abs.
\aleph	1	\aleph
\aleph	2	\aleph \aleph
\aleph \aleph	3	\aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph	4	\aleph \aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph	5	\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph	6	\aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph	7	\aleph \aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph \aleph	8	\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph	9	\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph	10	\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph

Gen. Fam.

In reg.		In stat.
\aleph	1	\aleph
\aleph	2	\aleph \aleph
\aleph \aleph	3	\aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph	4	\aleph \aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph	5	\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph	6	\aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph	7	\aleph \aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph \aleph	8	\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph	9	\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph	10	\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph

Hi numeri sic conjunguntur
cum decem usque ad viginti

Fam.		Masc.
\aleph \aleph \aleph	11	\aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph \aleph	12	\aleph \aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph \aleph	13	\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph	14	\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph	15	\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph \aleph	16	\aleph \aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph	17	\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph	18	\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph
\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph	19	\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph

Dicimus etiam pro Masculi

\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph , undecim

et pro Feminino \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph

undecim; nam \aleph \aleph \aleph signi

ficat etiam unum, sed ser

per additur nomini numeri

10 \aleph \aleph decem.

Ex his numeris rotundis sic

§. II.

CAPUT VIII.

De mutatione ob Seva

א	11	ק	110
ב	12	קל	132
ג	13	שמו	346
ד	14	סנב	652
ה	25	ססה	865
ו	36	סס	10001
ז	47	ססס	1071
ח	58	סססס	1162
ט	69	קססס	10074
י	72	ססססס	60088
יא	89		
יב	96		
יג	101		

De mutatione punctorum

Sive simplex sive compositum facit mutare punctum litterae praecedentis, ut sequitur.

I. Si Seva sequens sit compositum

Satis ampla materia est, tum mutat in punctum affine, quam Nova Methodus, qua puncta repudiavit, et integro excussit; Nos, ut planius, quam fieri possit, heic procedamus, in sequentibus Paragraphis pene totam exhibebimus materiam.

§. I.

De mutatione punctorum ob litteras Gutturales.

Sagol.

IV. Aut mutat in Sagol

Vides ergo litteras literis additas numeros exprimere justa earum valorem. Aleph enim 1 importat 1, sed ei additum Jod, quod importat 10, dat 11; si ei addas Ceph, quod importat 100, dat 101

Cum quindecim numeranda sunt, non scribuntur 17 ob reverentiam Divini Nominis 17; sed ju ipsa sunt incapaces. scribuntur 18, quod in idem recidit; nam 1 exprimit 6, et 12 et 9 et 6 sunt 18.

I. Mutant Seva simplex, quae deberet ex aliqua lege sub ipse esse, in Seva compositum: et tunc littera praecedens recipit punctum affine.

II. Mutant puncta brevia in longa litterarum praecedentium ad supplendum defectum Daghet, cum tunc littera praecedens recipit punctum affine.

III. In nominibus sex punctorum seu duplicis Sagol, vel simplicis Sagol, si tertia est Pi vel Y, Sagol praecedens gutturalem, mutatur in Patah, et tertia est gutturalis utrumque Sagol mutatur in Patah

in forma absoluti est Pi vel Y cum plex Sagol.

§. III.

De mutatione ob Yau a versivolum.

Convertitur Juv. in Praet. retrahitur accentum ex ultima in penultima et mutat ultima puncta Jere in Sagol וי... sedebit וי... redit. Mutat quoque Cholem in Cateph. Hametz.

§. IV.

De mutatione ob defectum litterae

I. Littera Servilis וי... et וי... quae ponuntur ante Radicales in ver-

